

Per Illustri viro ac Domino meo

D. Constantino Hugenio Zulichem Domino etc. S.P.P.

Spesim, cui per Illustris amplissimae Domini, tuum Soli-
 tui responso, neque huius negligentia suspensione usque huc habitum
 est, neque, invidiosum, mala. Non hoc quidem sane: cum literas
 jam ad eum litteras, alias ipse quae excedit me proximam manda-
 tum tuum, horum, alias ad diem nunc tantum, dedderim. Non cadet
 unquam in me tantum scilicet ut non manibus pedibusque, ferreo corde
 usque tibi noctes ac dies tum fidelissime, tum occisime, et ut agebat
 Macedo Magnus, propter et rabidiores. Sed nec ulla optime
 illius virorum; eorum quippe praesenti praesens hodie (non
 exire de praescripto vestro ad eum, quid in mora cubus hactenus
 fuerit cogniturus) vix iam redirem dum taledamo se, distinsu-
 le ibi praeter opinionem calculumque positum ante, tum littera-
 rum gloria, (in Samaritanis fuerat) tum non nimis in famili-
 ari et momenti negotijs aliquot istis suis redditum affirmabat.
 distinsu ad hoc officium, quod et ipse distinsu, neque posteris
 tantam atque nunc didicit, festinationem opinabatur. Occid-
 disse meos vero fecundus simul, simul in proxima fuisse, et
 Amplitud. tua, et D. Wendelino satisfaciendi; ecce autem
 jam hoc acturum de obitu, fore patris sine arunculi (opera
 eadem dum linguam loquatur) iuxta, tristissimo atque accersissimo
 (ita agebat) minis periculum, dividere et tum ducari, quo prodit
 in finem, ac supermo illo erga defunctum honore distinsuetur, tum
 autem etiam, credo, hereditatem cernat, de qua, nisi illa sit
 Domini, proclara saepe certamina cernuntur.

Hug. 87.

Quicquid erit tamen denique, responsum vel in crastinum adornativum
vel futurum, si potius illud erit, vel Indivisi cetero omnino, confestim
atque quod datur oculi. Ego hoc in autographum duntaxat ac cetero prodat
mi deponere, ut factique infective hic A. J. constaret ratio, ac vel
inciviae, vel oblivionis, vel incogitantiae, vel quocumque Idem nomine
hoc talis deprimi fas foret, peccati, purgandis et illo parat
tissimis, et ego

Per Illustris vir ac Dominum

Virtuti, clementiamque tuae
Devotissimus, obsecratisimus
Servus

Age. Com. ix. Kal. Aug.
1672. xli.

Henricus Bruno.

Studia quod attinet, si recte illa atque ordine, nec sequenter progredi dixerem
nihil appertem novi, si quae nunc ea sint, quove usque promotae, narrare instatim
(quasi otium linguam tibi tantum superet auscultandi, et parum turbetur alia aut
eripiatur quantulumcumque, nec in tanta cottidie in virorum: teoriam Republ. Litterarum
reca resur descriptionis diligentia satis intelligas) nihil nimis ut existimo grati.
Nisi forte ita cum Genuis tuis transigisti, ut quater eadem fere legens. Quod si
est, Bruno se quoque principibus permixtum agnoscat Archivis, quorum
erit hoc virtutis opus. Nunc Vale, Per Illustris Dne, Domi-
nus te servet.

im
dxt
m
w
ra

him
,
it
id
li
ic

Mijn Heer,

Mijn Heer van Zwillichem etc.

Int Lager.

